

Sygn. akt II CSK 326/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa M. M.
przeciwko Portowi Lotniczemu Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, któremu nadał formę pytania, „czy pisemna opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego, nie zawierająca w swojej treści jednego z elementów przewidzianych dla operatu szacunkowego w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 września 2014 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego, można traktować jako pełnoprawną pisemną opinię biegłego sądowego i tym samym stanowić podstawę dowodzenia określonych faktów?”

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania na problem o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygnięty w dotychczasowym orzecznictwie i wymagający pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których ono powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego, którego dotyczy dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna jest wnoszona w konkretnej sprawie, to zarówno charakter rozpoznawanego roszczenia, jak i ustalony przez sądy meriti stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Problem sformułowany przez pozwanego nie ma cech określonych wyżej, gdyż odpowiedzi na postawione przez niego pytanie dostarcza bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego odnoszące się do dowodu z opinii biegłego, i to zarówno przesłanek skorzystania z tego środka dowodowego, jak i wymagań, jakim ma odpowiadać opinia składana przez biegłego. Kwestie związane z podnoszonymi przez pozwanego wątpliwościami co do charakteru opinii biegłego sądowego do spraw szacowania nieruchomości na gruncie przepisów art. 156 ust. 1, art. 157 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. stanowiły już przedmiot szczegółowych wyjaśnień Sądu Najwyższego, m.in. w wyrokach z 24 listopada 2016 r., II CSK 100/16 (nie publ.), z 21 marca 2019 r., II CSK 54/18 (nie publ.), a ostatnio relacje między operatem szacunkowym a opinią biegłego w sprawie rozpoznawanej w postępowaniu sądowym zostały wyjaśnione przez Sąd Najwyższy w wyroku z 21 marca 2019 r., II CSK 54/18 (niepubl.), wydanym w sprawie przeciwko temu samemu pozwanemu i w sprawie o takim samym przedmiocie, jak sprawa niniejsza.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1, art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 pkt

2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

aj